

2. Ванькович Д. В. Аналіз фінансових джерел формування інвестиційних ресурсів в Україні / Д. В. Ванькович, Н. Б. Демчишак // Фінанси України. – 2007. – № 7. – С. 72-74.
3. Васильчак С. В. Формування ринку молока в Європейському союзі: уроки для України / С. В. Васильчак // Економіка АПК. – 2005. – № 5. – С. 139-143.
4. Ільчук М. М. Адаптація переробних молокозаводів до вимог вітчизняного та зарубіжного продовольчих ринків / М. М. Ільчук // Економіка АПК. – 2002. – № 12. – С. 42–48.
5. Музиченко А. С. Державне регулювання інвестиційної діяльності. – К.: Науковий світ, 2001. – 90 с.
6. Про Концепцію регулювання інвестиційної діяльності в умовах ринкової трансформації економіки: постанова Кабінету Міністрів України від 1 червня 1995 р. № 384. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
7. Саблук П. Т. Основні напрями розвитку високоефективного агропромислового виробництва в Україні / П. Т. Саблук // Економіка АПК. – 2002. – № 7. – С. 3–13.

Ланова О.М.

аспірант,

Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв

ЗАСАДИ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ БЮДЖЕТНИХ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ

Економічний аналіз функціонування будь-якого суб'єкта господарської діяльності спрямований на вирішення завдань підвищення ефективності вкладених засобів, вироблених витрат і витрат. У свою чергу, базою економічного аналізу є система показників і методики розрахунку, складові його обліково-аналітичне забезпечення. Сформована в попередні періоди система бюджетного обліку та звітності організацій сфери культури не відповідала актуальним завданням аналізу ефективності їх господарської діяльності ні в оперативному, ні, тим більше, в середньо- і довгостроковому періодах. Аж до теперішнього часу зберігалось положення, згідно якому, незважаючи на всю складність, громіздкість і трудомісткість системи показників бюджетної звітності, результатом діяльності по її формуванню фактично були відповіді на елементарні питання фактах надходження та цільового витрачання передбачених бюджетним розписом засобів.

Разом з тим формування критеріїв оцінки ефективності некомерційної діяльності організацій сфери культури являє собою нетривіальну задачу, оскільки даний вид економіко господарської активності належить до особливої сфери виробництва суспільного блага, що володіє в цілому ряді випадків протяжним в часі періодом виробничого циклу, пов'язаний з комплексом суб'єктивних за своєю природою оцінок, істотним обмеженням суверенітету споживачів, важко формалізуються параметрами культурно-естетичних і дозвіллевих уподобань населення.

Поглиблення процесів інституційного реформування, здійснюваного в державі перехідної економіки і пов'язане з цим залучення державних інститутів у трансформацію потенціалу та відповідальності держави у

соціальной сфері невідворотно вимагає перегляду всієї парадигми ефективного присутності держави в секторі виробництва суспільних благ, включаючи сферу культури [1].

Завдання ефективного функціонування організацій сфери культури в організаційно-правовій формі установи, обтяженого надмірними обмеженнями і не завжди виправданими регламентації (зовнішніми факторами, що впливають на формування результатів діяльності) вступають у протиріччя з потенціалом економічної та юридичної дієздатності установи як суб'єкта господарювання (внутрішніми факторами, що впливають на формування результатів діяльності). Це вимагає перегляду не тільки нормативно-правових підстав функціонування самого суб'єкта господарської діяльності, але й внесення істотних коректив в концепцію функціонування органів державного управління у сфері культури, що діють в сьогоденні періоді відповідно до архаїчними принципами єдиного економіко-організаційного центру, що ігнорує необхідність якогось суттєвого делегування економічних повноважень та відповідальності на нижчі рівні [3].

Розробка нормативної моделі системи показників результативності бюджетних витрат повинна здійснюватися з безпосереднім участю представників усіх ключових цільових аудиторій, зацікавлених в результатах бюджетних послуг, що надаються відповідними організаціями у сфері культури: держави, населення, корпоративного персоналу, а також представників експертного співтовариства – оскільки ігнорування інтересів однієї або декількох ключових цільових аудиторій призводить до незбалансованості оцінки і обмежує можливості аналізу.

При розробці показників результативності бюджетних витрат організацій сфери культури (ці показники знаходять своє відображення в новій структурі обліку та звітності як істотний фактор результативності) необхідно брати до уваги ступінь і масштаби впровадження організаціями сфери культури технологій обліку культурних і дозвілєвих уподобань населення як безпосереднього бенефіціарія бюджетних послуг у сфері культури кожного конкретного соціуму.

Завдання аналізу та моніторингу бюджетних витрат організацій сфери культури в умовах вдосконалення механізмів бюджетного фінансування настійно вимагають релевантної модернізації системи фінансових показників діяльності, оскільки існуюча система показників, по-перше, охоплює надзвичайно вузький спектр діяльності організацій сфери культури, по-друге, орієнтована на вищий рівень управління соціально культурною сферою і не припускає дієвого аналізу на рівні організації або групи організацій, по-третє, відповідає завданням кошторисного фінансування діяльності, але не бюджетування, орієнтованого на результат у сфері культури [2].

При аналізі різних підходів до оцінки результативності діяльності організацій культури та обліково-аналітичного забезпечення для цієї оцінки нами зроблено висновок про значній різноманітності можливих підходів до формування системи показників ефективності діяльності та об'єктивної необхідності концептуальної «нормалізації» структури показників, що мають певну основу. Такими основами був обраний широковідомий підхід Роберта

Каштана і Дейвіда Нортона в рамках т.зв. збалансованої системи показників – ССП (The Balanced Scorecard), згідно з яким всі показники ефективності діяльності будь-якої організації можна описати в рамках 4 компонентної системи показників ефективності (1 – фінансова, 2 – клієнтська, 3 – внутрішніх бізнес-процесів, 4 – навчання та розвитку персоналу). В основі даної системи лежить аналіз ключових цільових аудиторій (target audience), на які спрямована діяльність будь-якого суб'єкта, що діє на ринках комерційних та соціальних послуг, і формування релевантних показників, що відображають ступінь задоволення об'єктивних інтересів ключових аудиторій, що дозволяють реально оцінювати ефективність використання фінансових ресурсів організації і, зокрема, організацій, фінансуються з бюджету. Таким чином, нами було отримано за умови відповідної адаптації 4 основних блоки показників (індикаторів) ефективності: фінансово-бюджетної ефективності; ефективності виробництва послуг у сфері культури; ефективності використання людських ресурсів; соціальної ефективності. При формуванні блоків показників ефективності, на нашу думку, необхідно враховувати також і умови перехідного періоду, специфіку поточного стану організацій сфери культури, що призводить до необхідності розширення базових блоків двома додатковими: економіко-маркетингової ефективності та інформаційно-комунікаційної ефективності. Включення даних блоків обумовлено актуальністю моніторингу двох важливих складових діяльності організацій сфери культури на сучасному етапі: необхідність розвивати і стимулювати економічно самостійну і маркетингову активність, а також стимулювати ефективне використання комп'ютерної та комунікаційної техніки для розвитку внутрішніх і зовнішніх комунікацій організації сфери культури. Таким чином, були отримані 6 блоків індикаторів ефективності:

1. FB – фінансово-бюджетної ефективності;
2. EM – економіко-маркетингової ефективності;
3. HS – ефективності виробництва послуг у сфері культури;
4. KR – ефективності використання людських ресурсів;
5. SE – соціальної ефективності;
6. IC – інформаційно-комунікаційної ефективності – яка найбільш повно відображає стан, в якому знаходяться організації сфери культури.

Таким чином, в аналізі ефективності виявилися представлена всі істотні сторони діяльності організації сфери культури з урахуванням ключових цільових аудиторій, а також з урахуванням внутрішніх і зовнішніх факторів, які впливають на результати діяльності організацій сфери культури, і, крім того, важлива комунікаційна складова їх діяльності.

Впровадження системи комплексного аналізу ефективності бюджетних витрат організації сфери культури, на нашу думку, дозволить досягти тактичних і стратегічних цілей розвитку організації. Застосування подібних методик, що використовують бальні значення і вагові коефіцієнти параметрів, що характеризуються, при оцінці ефективності бюджетних витрат державних (суспільних) фінансів, що використовують збалансовану систему показників, досить поширене в розвинених країнах. Більш того, до участі в розробці ключових індикаторів ефективності бюджетних витрат залучаються не лише

представники державних органів та експертного співтовариства, а й пересічні громадяни – бенефіціарії бюджетних послуг.

Список використаних джерел:

1. Давидьян Л. В. Экономический анализ результативности деятельности организаций культуры – получателей бюджетных средств: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. эк. наук: спец. 08.00.12 «Бухгалтерский учет, статистика» / Л. В. Давидьян. – Ростов-на-Дону, 2006. – 26 с.
2. Дорошенко О. О. Методичні аспекти аудиту ефективності виконання бюджетних програм / О. О. Дорошенко // Фінанси, облік і аудит: зб. наук. праць. – К.: КНЕУ, 2010. Вип. 16.1. – С. 227-233.
3. Левицька С. О. Планування аудиту ефективності / С. О. Левицька // Вісник НУВГП. Економіка. Ч. 1 – Випуск 4 (28). – С. 54-65.

Baiyun Y.V.

Student,

Supervisor: Mohonko G.A.

PhD, Associate Professor,

Assistant Professor of Management,

National Technical University of Ukraine

«Kyiv Polytechnic Institute»

STRATEGIC SUSTAINABILITY UNDER INFLUENCE OF CSR

Many people heard of corporate sustainability due to the huge presence of the topic in most public discussions. No matter what product we buy, no matter what we consume or use, every corporation shapes our environment in some way or the other. We are consumers and the need to consume is what makes the economic world run, therefore we are small gear-wheels in a tremendous and huge system. Corporate Sustainability is not only a footprint of every corporation that contributes to this system, but also the capability of corporations to make themselves sustainable in order to increase longevity of a corporation.

We will take a look on how a corporation makes itself sustainable, what factors are important and what tools corporations possess to influence these footprints on environment and society. Furthermore, we will discuss the financial aspect of corporate sustainability on examples of various corporations.

Corporate social responsibility tremendously affects the strategic sustainability of a corporation. First of all why would any corporation decide to pay attention e.g. if they produce a vast amount of pollution. Based on that example it is quite easy to understand. Countries and governments can force corporations to pay environment based fees if a corporation produces superior amount of pollution. Fuel and resources might be cheaper but cost will increase in waste disposal. As we see, only with one example, a corporation might decide to get a «green-thumb» not only because of the reputation on various marketing goals, but also due to cost efficiency and cost reduction.